Enderrock | Sergi Núñez | Actualitzat el 21/09/2021 a les 17:00

Siderland: «Enguany la nit s'ha convertit en un territori desert i prohibit»

Parlem amb el trio barceloní sobre el seu debut discogràfic 'Totes les nits del món'

Siderland | Maria Cardell Rosselló

Inspirat en un estil autodenominat ?pop nocturn', el trio barceloní **Siderland** presenta el primer llarga durada, *Totes les nits del món* (U98 Music, 2021). El debut discogràfic inclou deu temes festius i ballables que combinen el pop-rock més clàssic amb la sonoritat de la música electrònica de ball.

Siderland és una paraula inventada integrada pel terme *sider* (?estrella' en llatí) i *land* (?terra' en anglès). Com va sorgir el nom?
Albert Sort (baix): Fa uns cinc anys vam replantejar el projecte, i vam necessitar un nom nou. Jugant amb la idea del desig, se'ns va ocórrer el terme *desir*, que s'assembla a *desiderare* (?desitjar' en llatí). Al final vam acabar girant la paraula a *sider* i incrustant-hi *land* perquè a tots tres ens agradava com sonava.

Etiqueteu la vostra música com a ?pop nocturn' i el títol i les cançons fan referències explícites a la nit. D'on ve aquesta fascinació?
A.S: La nit ens ha unit als tres. El grup va néixer entre l'adolescència i la joventut i les nostres

experiències se situen en festes, discoteques i concerts, sempre amb l'element nocturn en comú. La nit té una aura imprevisible i de misteri que no té el dia, i encara més enguany, en què s'ha convertit en territori desert i prohibit.

I com l'heu plasmat a Siderland?
Uri Plana (veu i guitarra): Les coses importants, tant les bones com les dolentes, passen de nit. Per això ens agrada incloure la nit a les nostres cançons fins a convertir-se en el denominador comú. A més, el pop i la música electrònica de ball (EDM) estan també molt lligats a la nit, així que ha acabat sent una manera original de donar sentit al projecte.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=8c4RJQKGpk0
De quina manera us ha afectat la pandèmia a l'hora de gravar el disc?
U.P: Vam començar a preparar el disc després de l'esclat de la pandèmia, i per aquella època vaig ser positiu de covid. Començar a escriure va ser fàcil perquè no suposava un gran esforç, però vaig trigar temps a poder tornar a gravar les veus per les seqüeles respiratòries que em va deixar el virus. Tot i així, això van ser només els primers mesos, aquest últim any ja m'he recuperat del tot.

Teclats i sàmplers tenen una gran presència al disc. Com ha estat el procés de producció de tots aquests sons sintètics?
U.P: En realitat, és el primer cop que hem produït entre els membres de la banda. En algun tema hi ha participat Roger Argemí, però hi ha una gran feina de mesos a l'estudi. Vam gravar els instruments tots tres alhora, retocant les cançons a foc lent, i així s'ha gestat el disc. L'únic que no hem assumit ha estat la mescla i el màster, que s'han fet als Estats Units, perquè volíem un resultat final que s'acostés a la sonoritat del pop *mainstream* nord-americà.

Globalment el treball transmet una visió idealitzada de l'amor i la festa?
A.S: Sí i no. La nit sempre és una promesa que creiem que ens salvarà perquè hi projectem els nostres anhels. Però altres vegades també ens decep i ens deixa en la merda. Volíem jugar amb el doble vessant que representa la nit i la festa, perquè també hi ha una cara amarga.

Siderland Foto: Maria Cardell Rosselló

De fet, el disc es tanca amb "El final", un dels temes amb un missatge més pessimista.
U.P: Sí, és una manera més de mostrar aquestes dues cares. A més, "El final" és probablement un dels temes més romàntics del disc, que inclou la part amarga de l'amor que suposa la ruptura, i això també forma part de la nit.

El disc mostra una perspectiva trista i sense encís dels temps de pandèmia. Per què?
A.S: La nostra generació, que està vora la trentena, hem vist com la pandèmia ens ha arrabassat els últims anys de joventut. Els 30 són un impàs vital, i per això hem volgut reflectir la sensació que hem viscut el darrer any i mig. No estem en contra de les restriccions ni pensem que la resta de gent no senti el mateix. No em vull ni imaginar com han d'estar els joves de 18 anys que encara no han pogut sortir de festa!

Totes les cançons de 'Totes les nits del món' mantenen una unitat estètica i temàtica, però alhora funcionen de manera individual i separada. Aquesta era una idea premeditada?
U.P: Els últims tres anys havíem mantingut la tendència de treure senzills i segurament això ha impregnat la manera d'arranjar les cançons. Estem acostumats a treballar-les individualment i buscant que siguin especials i úniques per si mateixes, tot i que la veritat és que la unitat del disc es manté gràcies al concepte del pop nocturn.
A.S: A més, a diferència d'altres artistes, que conceben els discos tancant-se un mes i mig a l'estudi, nosaltres l'hem anat creant i produint amb un espai de temps molt més gran. Els darrers temes els vam escriure aquest mateix estiu i els vam acabar de produir abans de gravar el disc, en canvi les primeres cançons ja les havíem compost fa un any i mig.